

и римски мждреци, защото на него тѣ написали своитѣ съчинения.

Той е виновника, щото нѣкогашната древна мждрость да достигне до насъ.

Папирусътъ има стебло високо около човѣшки ръстъ; всѣко стѣбло има множество като вѣтрила разположени листа, между които дребни кичести цвѣтчета; затова той прилича на единъ чуденъ чадъръ.

Нѣкога, когато достигалъ пълния си ръстъ и озрѣване, сж го отрѣзвали до коренъ. Коренището изкопавали и приготвявали вкусенъ обѣдъ, а стеблото разрѣзвали надлъжъ и одирали неговата кора.

Отъ тая кора, широка около 17 см. и дълга колкото човѣшки ръстъ, сж изваждали 24 тънки и прозрачни като цигарена хартия пластове. Като слѣпявали две по две такива тънки пластове, пресували ги, и съ тънъкъ инструментъ отъ слонова кость, ги изглаждали.

На такива тънки пресувани листа е написана историята и живота на фараонитѣ; на такава книга сж написани молитвитѣ, които се намиратъ въ ржцетѣ на тѣхнитѣ мумии. На такава хартия е написано учението за звездитѣ, за земята и рѣката Нилъ.

Такава е хартията на фараонитѣ.

Най-стариятъ грѣцки историкъ, Херодотъ, като обикалялъ Египетъ, се възползувалъ отъ папируситѣ и върху тѣхъ написалъ историята на старитѣ народи.